

Výrok

- 1) Není důvodné rozhodnout ve věci samé.
- 2) Společnosti Eggers & Franke Holding GmbH a E. & J. Gallo Winery ponесou vlastní náklady řízení a každá z nich nahradí polovinu nákladů řízení vynaložených Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).

(¹) Úř. věst. C 207, 23.5.2022.

Usnesení Tribunálu ze dne 31. března 2023 – Mocom Compounds v. EUIPO – Centemia Conseils (Near to Prime)

(Věc T-472/22) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o zrušení – Slovní ochranná známka Evropské unie Near-to-Prime – Důvody absolutní neplatnosti – Popisný charakter – Článek 7 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001] – Žaloba po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná“)

(2023/C 189/44)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hambourg, Německo) (zástupci: J. Bornholdt, avocate)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: T. Klee, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Centemia Conseils (Angevillers, Francie)

Předmět věci

Žalobou podanou na základě článku 263 SFEU se žalobkyně domáhá zrušení a změny rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 24. května 2022 (věc R 2178/2021-1).

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněná.
- 2) Každý z účastníků řízení ponесе vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 359, 19.9.2022.

Žaloba podaná dne 27. února 2023 – Medel a další v. Komise

(Věc T-116/23)

(2023/C 189/45)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobci: Magistrats européens pour la démocratie et les libertés (Medel) (Štrasburk, Francie), International Association of Judges (Řím, Itálie), Association of European Administrative Judges (Trevír, Německo) a Stichting Rechsters voor Rechsters (Haag, Nizozemsko) (zastoupení C. Zatschlerem, SC, E. Egan McGrath, barrister at law, a A. Bateman a M. Delargy, solicitors)

Žalovaná: Komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- zrušil dohodu o financování uzavřenou podle čl. 23 odst. 1 nařízení č. 2021/24 dne 24. srpna 2022 mezi Komisí a Polskou republikou,
- zrušil dohodu o půjčce uzavřenou podle čl. 15 odst. 2 nařízení č. 2021/24 dne 24. srpna 2022 mezi Komisí a Polskou republikou a
- rozhodl, že Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobci.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby předkládají žalobci šest důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z neplatnosti prováděcího rozhodnutí Rady ze dne 17. června 2022 o schválení posouzení plánu pro oživení a odolnost Polska (dále jen „prováděcí rozhodnutí Rady“), na jehož základě uzavřela Komise výše uvedené dohody o financování a o půjčce (dále jen „sporné dohody o financování a o půjčce“), z důvodu, že Rada nezhlednila judikaturu Soudního dvora vzešlou z rozsudků ze dne 19. listopadu 2019, A. K. a další (Nezávislost kárného kolegia Nejvyššího soudu) (C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982), a ze dne 15. července 2021, Komise v. Polsko (Kárný režim soudců) (C-791/19, EU:C:2021:596), jakož i z usnesení ze dne 8. dubna 2020, Komise v. Polsko (C-791/19 R, EU:C:2020:277), a z usnesení místopředsedkyně Soudního dvora ze dne 14. července 2021, Komise v. Polsko (C-204/21 R, EU:C:2021:593), a porušila článek 2 a čl. 13 odst. 2 SEU.

Žalobkyně v rámci tohoto žalobního důvodu mimo to tvrdí, že Rada překročila své pravomoci v rozsahu, v němž se snažila určit, jakým způsobem má Polsko respektovat judikaturu Soudního dvora týkající se kárného kolegia polského Nejvyššího soudu (dále jen „kárné kolegium“).

2. Druhý žalobní důvod vychází z neplatnosti prováděcího rozhodnutí Rady z důvodu, že tato porušila článek 2 a čl. 19 odst. 1 SEU, jakož i článek 47 Listiny základních práv (dále jen „Listina“), tak jak je autoritativně vyložil Soudní dvůr.

Na podporu tohoto žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že milníky, na nichž se prováděcí rozhodnutí Rady zakládá, jsou v rozporu s článkem 2 a čl. 19 odst. 1 SEU, jakož i s článkem 47 Listiny, jelikož

- přiznávají rozhodnutím kárného kolegia právní účinky, místo toho aby byla tato rozhodnutí považována za od počátku neplatná,
 - přinášejí soudcům, kterých se protiprávní rozhodnutí kárného kolegia týkají, další procesní povinnosti, nejistotu a časovou prodlevu, jelikož po nich požadují, aby k očištění svého jména zahájili nová řízení před nově vytvořeným kolegiem Nejvyššího soudu, a
 - ani jen neuvažují, že by dotčeným soudcům byly alespoň dočasně navraceny jejich funkce, do doby než bude znám výsledek přezkumných řízení.
3. Třetí žalobní důvod vychází z neplatnosti prováděcího rozhodnutí Rady z důvodu, že milníky F1G, F2G a F3G v něm uvedené jsou nedostatečné k obnově účinné soudní ochrany v Polsku, což je předpokladem pro řádné fungování vnitřního kontrolního systému. Žalobkyně tvrdí, že prováděcí rozhodnutí Rady v důsledku toho porušuje čl. 20 odst. 5 písm. e) a článek 22 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/241 ze dne 12. února 2021, kterým se zřizuje Nástroj pro oživení a odolnost (Úř. věst. 2021, L 57, s. 17), jakož i článek 325 SFEU, které vyžadují účinné vnitřní kontroly.
 4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z neplatnosti prováděcího rozhodnutí Rady z důvodu, že se Rada dopustila nesprávného právního posouzení nebo zjevně nesprávných posouzení při použití čl. 19 odst. 3 nařízení č. 2021/24 tím, že uznala, že milníky jsou „přiměřenými opatřeními“ pro prevenci, odhalování a nápravu korupce v Polsku.
 5. Pátý žalobní důvod vychází z neplatnosti prováděcího rozhodnutí Rady z důvodu, že tato ho dostatečně neodůvodnila, čímž porušila článek 296 SFEU, článek 41 Listiny a zásady unijního práva.

6. Šestý žalobní důvod vychází z toho, že sporné dohody o financování a o půjčce překračují pravomoci svěřené Komisi prováděcím rozhodnutím Rady a nařízením (EU) 2021/241, a porušují tak unijní právo, jelikož čl. 6 odst. 5 a čl. 18 odst. 1 dohody o financování a čl. 7 odst. 5 a čl. 28 odst. 1 dohody o půjčce umožňují vyplatit finanční prostředky i bez toho, aby byly dodrženy milníky právního státu F1G, F2G a F3G stanovené v prováděcím rozhodnutí Rady.

Žaloba podaná dne 13. března 2023 – Swenters v. Komise

(Věc T-142/23)

(2023/C 189/46)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobce: Ivo Swenters (Hasselt, Belgie) (zástupce: J. Coninx, advocaat)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že žaloba je po formální a obsahové stránce přípustná a opodstatněná;
- v důsledku toho zrušil napadené rozhodnutí;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby podané proti rozhodnutí Komise ze dne 13. ledna 2023, kterým byla zamítnuta jeho stížnost podaná z důvodu porušení článku 101 SFEU a článku 102 SFEU, kterých se měly dopustit společnosti SCR-Sibelco NV, Cimenteries C.B.R. Cementbedrijven NV, Grintbedrijf SBS NV, Kiezelgroeve Varenberg NV, Dragages Graviers et Travaux (Dragratra) NV, Sibelco Nederland BV, Van Nieuwpoort Groep BV, Heidelbergcement AG a Hülskens Holding GmbH & Co (Věc AT.40683 – Belgický písek), předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti Komise věc prošetřit a uvést odůvodnění.

Komise nesplnila svoji povinnost pečlivě prošetřit okolnosti a dohody uvedené žalobcem, přestože došlo k vážnému narušení hospodářské soutěže. Argumenty uvedené žalobcem byly bez jakéhokoliv přezkoumání zamítnuty a Komise se v napadeném rozhodnutí omezila na obecná a povrchní konstatování.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise údajně nesprávně posoudila význam pro Unii.

Komise zaujala nesprávné stanovisko, že protiprávní jednání uváděná žalobcem se zdají být omezena na jeden členský stát, čímž neuznala mezinárodní rozměr skutkového stavu. Komise rovněž nezohlednila dobu trvání protiprávních jednání a dospěla nesprávně k závěru, že vnitrostátní soudy a orgány jsou dobře schopny posoudit protisoutěžní praktiky uváděné žalobcem.
